

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

17. května 2023 *

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 2011/83/EU – Článek 14 odst. 4 písm. a) bod i) a odst. 5 – Právo odstoupit od smlouvy v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory – Informační povinnosti dotyčného obchodníka – Opomenutí tohoto obchodníka informovat spotřebitele – Závazky spotřebitele v případě odstoupení od smlouvy – Odstoupení od smlouvy po jejím splnění – Důsledky“

Ve věci C-97/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU podaná rozhodnutím Landgericht Essen (Zemský soud v Essenu, Německo) ze dne 27. prosince 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 10. února 2022, v řízení

DC

proti

HJ,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení: M. Safjan, předseda senátu, N. Piçarra (zpravodaj) a N. Jääskinen, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za DC: M. Höffken, Rechtsanwalt,
- za Evropskou komisi: B.-R. Killmann a I. Rubene, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 14 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. 2011, L 304, s. 64).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi DC a HJ ve věci platby za službu, kterou na základě smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory poskytl ve prospěch HJ podnik, který veškeré své pohledávky vzešlé z této smlouvy postoupil DC.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 V bodech 4, 5, 7, 21 a 57 odůvodnění směrnice 2011/83 se uvádí:
 - „(4) [...] Harmonizace určitých aspektů spotřebitelských smluv uzavřených na dálku nebo mimo obchodní prostory je nezbytná pro podporu skutečného spotřebitelského vnitřního trhu, na němž je nastolena správná rovnováha mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků [...]
 - (5) [...] Úplná harmonizace v oblasti informací pro spotřebitele a práva odstoupit od smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory [...] přispěje k vysoké míře ochrany spotřebitelů a k lepšímu fungování spotřebitelského vnitřního trhu.
[...]
 - (7) Úplnou harmonizací některých klíčových regulačních aspektů by se významným způsobem měla zvýšit právní jistota jak pro spotřebitele, tak pro obchodníky. [...]
[...]
 - (21) Jako smlouva uzavřená mimo obchodní prostory by měla být definována smlouva uzavřená za současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele na místě, které není obchodními prostorami obchodníka, například u spotřebitele doma nebo na jeho pracovišti. Mimo obchodní prostory může být spotřebitel potenciálně vystaven psychologickému nátlaku nebo vůči němu může být využito momentu překvapení, bez ohledu na to, zda si návštěvu obchodníka vyžádal či nikoli. [...]
[...]
 - (57) Je nutné, aby členské státy stanovily sankce za porušení této směrnice a zajistily jejich vymáhání. Sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.“

4 Článek 1 této směrnice, nadepsaný „Předmět“, stanoví:

„Účelem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu dosažením vysoké úrovně ochrany spotřebitele a sblížením určitých aspektů právních a správních předpisů členských států týkajících se smluv uzavíraných mezi spotřebiteli a obchodníky.“

5 Článek 2 uvedené směrnice obsahuje v bodech 1, 2, 6 a 8 následující definice:

„1) ‚spotřebitelem‘ fyzická osoba, která ve smlouvách, na které se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nelze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;

2) ‚obchodníkem‘ fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, i prostřednictvím jiné osoby jednající jejím jménem nebo v jejím zastoupení [na její účet], za účelem, který lze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání v souvislosti se smlouvami, na které se vztahuje tato směrnice;

[...]

6) ‚smlouvou o poskytování služeb‘ jakákoli smlouva jiná než kupní smlouva, na jejímž základě obchodník poskytuje službu spotřebiteli nebo se zavazuje k jejímu poskytnutí a spotřebitel uhradí cenu této služby nebo se zavazuje k její úhradě;

[...]

8) ‚smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory‘ jakákoli smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem, která je:

a) uzavřena za současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele v místě, které není obchodními prostory obchodníka;

[...]“

6 Článek 4 téže směrnice, nadepsaný „Úroveň harmonizace“, stanoví:

„Členské státy nesmí v rámci svého vnitrostátního práva ponechat v platnosti ani zavádět ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, včetně více či méně přísných ustanovení za účelem zajištění odlišné úrovně ochrany spotřebitele, pokud není v této směrnici stanoveno jinak.“

7 Článek 6 směrnice 2011/83, nadepsaný „Požadavky na informace v případě smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory“, v odstavci 1 stanoví:

„Před tím, než je spotřebitel vázán smlouvou uzavřenou na dálku nebo smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory či odpovídající smluvní nabídkou, poskytne obchodník spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem tyto informace:

[...]

h) pokud lze využít práva odstoupit od smlouvy, pak podmínky, lhůtu a postupy pro uplatnění tohoto práva v souladu s čl. 11 odst. 1, jakož i vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy uvedený v části B přílohy I;

[...]

- j) skutečnost, že v případě uplatnění práva odstoupit od smlouvy po předložení žádosti[, aby služby začaly být poskytovány během lhůty pro odstoupení od smlouvy,] je spotřebitel povinen uhradit obchodníkovi přiměřené náklady v souladu s čl. 14 odst. 3;

[...]“

- 8 Článek 9 této směrnice, nadepsaný „Právo odstoupit od smlouvy“, v odstavci 1 stanoví:

„S výhradou výjimek uvedených v článku 16 je spotřebiteli poskytnuta lhůta 14 dnů pro odstoupení od smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory bez uvedení důvodu a bez vzniku jiných nákladů než těch, které jsou uvedeny v čl. 13 odst. 2 a článku 14.“

- 9 Článek 10 uvedené směrnice, nadepsaný „Opomenutí informací o právu odstoupit od smlouvy“, v odstavci 1 stanoví:

„Pokud obchodník neposkytl spotřebiteli informace o právu odstoupit od smlouvy, jak vyžaduje čl. 6 odst. 1 písm. h), uplyne lhůta pro odstoupení od smlouvy 12 měsíců od uplynutí původní lhůty pro odstoupení od smlouvy stanovené v souladu s čl. 9 odst. 2.“

- 10 Článek 14 téže směrnice, nadepsaný „Závazky spotřebitele v případě odstoupení od smlouvy“, v odstavcích 3 až 5 stanoví:

„(3) Pokud spotřebitel uplatní právo odstoupit od smlouvy po předložení žádosti podle čl. 7 odst. 3 [...], zaplatí obchodníkovi částku úměrnou rozsahu služeb poskytnutých do doby, kdy spotřebitel informoval obchodníka o uplatnění práva odstoupit od smlouvy, a to v porovnání s celkovým rozsahem smlouvy. [...]

4. Spotřebitel nenese žádné náklady na:

- a) poskytování služeb [...] provedené zcela nebo částečně během lhůty pro odstoupení od smlouvy, pokud:
i) obchodník neposkytl informace podle čl. 6 odst. 1 písm. h) nebo j) [...]

[...]

5. Není-li v čl. 13 odst. 2 a v tomto článku stanoveno jinak, nenese spotřebitel žádnou odpovědnost v důsledku využití svého práva odstoupit od smlouvy.“

Německé právo

- 11 Ustanovení § 357 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „občanský zákoník“), nadepsané „Právní následky odstoupení od smluv uzavřených mimo obchodní prostory a na dálku, s výjimkou smluv o finančních službách“, v odstavci 8 stanoví:

„Jestliže spotřebitel odstoupí od smlouvy o poskytování služeb [...], musí zaplatit náhradu za plnění poskytnuté až do okamžiku odstoupení od smlouvy, pokud dotyčného obchodníka výslovně požádal o to, aby začal plnění poskytovat před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy. Nárok vyplývající

z první věty vzniká pouze tehdy, pokud tento obchodník spotřebitele řádně informoval v souladu s článkem 246a [...] [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (uvozovací zákon k občanskému zákoníku) ze dne 21. září 1994 (BGBI. 1994 I, s. 2494, a oprava BGBI. 1997 I, s. 1061)], ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „EGBGB“) [...]“

- 12 Článek 246a EGBGB, nadepsaný „Požadavky na informace v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory a smluv uzavřených na dálku, s výjimkou smluv o finančních službách“, v § 1, nadepsaném „Požadavky na informace“, odst. 2 první větě bodech 1 a 3 stanoví:

„Má-li spotřebitel právo odstoupit od smlouvy [...], je dotýčný obchodník povinen informovat spotřebitele o:

1. podmínkách, lhůtách a postupech pro uplatnění práva odstoupit od smlouvy podle § 355 odst. 1 občanského zákoníku, jakož i o vzorovém formuláři pro odstoupení od smlouvy uvedeném v příloze 2,

[...]

3. skutečnosti, že v případě smlouvy o poskytování služeb [...] musí spotřebitel zaplatit dotýčnému obchodníkovi přiměřenou částku v souladu s § 357 odst. 8 občanského zákoníku za plnění poskytnuté tímto obchodníkem, pokud tento spotřebitel využije práva odstoupit od smlouvy poté, co na výzvu uvedeného obchodníka výslovně požádal o to, aby obchodník začal poskytovat plnění před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 13 Dne 6. října 2020 uzavřel HJ s jedním podnikem ústní smlouvu o rekonstrukci elektroinstalace v jeho domě, aniž jej tento podnik informoval o jeho právu na odstoupení od smlouvy podle článku 246a uvozovacího zákona k občanskému zákoníku, ve znění použitelném na spor v původním řízení.
- 14 Po splnění této smlouvy předložil uvedený podnik HJ dne 21. prosince 2020 příslušnou fakturu, kterou HJ neuhradil.
- 15 Dne 15. března 2021 postoupil tento podnik veškeré své pohledávky z uvedené smlouvy DC.
- 16 Poté, co HJ dne 17. března 2021 oznámil, že od této smlouvy odstupuje, podal DC k Landgericht Essen (Zemský soud v Essenu, Německo), jenž je předkládajícím soudem, žalobu, kterou se domáhal zaplacení za službu poskytnutou ve prospěch HJ. DC tvrdí, že podnik, jenž postoupil své pohledávky, má na zaplacení této faktury navzdory odstoupení HJ od smlouvy nárok, i když nejsou splněny příslušné podmínky vyžadované v § 357 odst. 8 občanského zákoníku. Vyloučení takového nároku z důvodu nesplnění informační povinnosti dotýčného obchodníka představuje podle DC „nepřiměřenou sankci“ v rozporu s bodem 57 odůvodnění směrnice 2011/83.
- 17 HJ tvrdí, že jelikož podnik, který postoupil své pohledávky, jej neinformoval o jeho právu odstoupit od smlouvy, nemá DC žádný nárok na zaplacení ceny za službu poskytnutou při plnění smlouvy dotčené v původním řízení.

- 18 Předkládající soud má za to, že řešení sporu v původním řízení závisí na výkladu čl. 14 odst. 5 směrnice 2011/83. Připouští, že podle ustanovení občanského zákoníku přijatých k provedení této směrnice nenese spotřebitel náklady za poskytnutou službu před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, pokud dotýčný obchodník tohoto spotřebitele o jeho právu na odstoupení od smlouvy neinformoval.
- 19 Předkládající soud si však klade otázku, zda tento čl. 14 odst. 5 vylučuje jakékoli právo tohoto obchodníka na „náhradu“, a to i v případě, že uvedený spotřebitel uplatnil své právo odstoupit od smlouvy až po splnění smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, a získal tak majetkový prospěch v rozporu se zásadou zákazu bezdůvodného obohacení, kterou Soudní dvůr uznal za obecnou zásadu unijního práva.
- 20 Za těchto podmínek se Landgericht Essen (Zemský soud v Essenu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 14 odst. 5 směrnice [2011/83] [...] vykládán v tom smyslu, že v případě, že objednatel odstoupí od svého projevu vůle směřujícího k uzavření smlouvy o výstavbě, která byla uzavřena mimo obchodní prostory, až poté, co podnikatel (v plném rozsahu) poskytl své plnění, vylučuje toto ustanovení jakýkoliv nárok tohoto podnikatele na náhradu, a to i v případě, že nejsou splněny podmínky pro získání takové náhrady stanovené v ustanoveních týkajících se právních následků odstoupení od smlouvy, ale objednatel získal ze stavebních prací provedených uvedeným podnikatelem majetkový prospěch, a tudíž se obohatil?“

K předběžné otázce

- 21 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 14 odst. 5 směrnice 2011/83 musí být vykládán v tom smyslu, že osvobozuje spotřebitele od jakékoli povinnosti zaplatit za plnění poskytnuté v rámci plnění smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, pokud mu dotýčný obchodník neposkytl informace uvedené v čl. 14 odst. 4 písm. a) bodě i) této směrnice a tento spotřebitel uplatnil své právo odstoupit od smlouvy po jejím splnění.
- 22 Na úvod je třeba poukázat na to, že předkládající soud – poté, co se seznámil s pochybnostmi vznesenými v písemném vyjádření předloženém Evropskou komisí stran povahy smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, o kterou jde ve věci v původním řízení – dopisem ze dne 29. září 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 13. října 2022, upřesnil, že tato smlouva musí být kvalifikována jako „smlouva o poskytování služeb“ ve smyslu čl. 2 bodu 6 směrnice 2011/83.
- 23 Po tomto upřesnění je třeba připomenout, že podle čl. 14 odst. 5 směrnice 2011/83 spotřebitel, který uplatňuje své právo odstoupit od „smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory“ ve smyslu čl. 2 bodu 8 této směrnice ve spojení s body 1 a 2 tohoto článku 2, nenese z tohoto důvodu žádnou odpovědnost, není-li v čl. 13 odst. 2 a článku 14 uvedené směrnice stanoveno jinak.
- 24 Mezi posledně uvedená ustanovení patří čl. 14 odst. 3 směrnice 2011/83, podle kterého spotřebitel, jenž uplatní své právo odstoupit od smlouvy poté, co požádal dotýčného obchodníka o splnění smlouvy mimo obchodní prostory během čtrnáctidenní lhůty pro odstoupení od smlouvy stanovené v článku 9 této směrnice, musí tomuto obchodníkovi zaplatit částku vypočtenou na základě celkové ceny dohodnuté v této smlouvě, která je úměrná rozsahu služeb poskytnutých do doby, kdy byl uvedený obchodník informován o uplatnění práva odstoupit od smlouvy, a to v porovnání s celkovým rozsahem uvedené smlouvy.

- 25 Tento čl. 14 odst. 3 však musí být vykládán ve spojení s čl. 14 odst. 4 písm. a) bodem i) směrnice 2011/83. Z toho plyne, že pokud dotyčný obchodník neposkytl spotřebiteli před tím, než je tento spotřebitel vázán smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory, informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. h) nebo j) této směrnice, které se týkají zaprvé podmínek, lhůty a postupů pro uplatnění práva odstoupit od smlouvy a zadruhé povinnosti zaplatit částku uvedenou ve zmíněném čl. 14 odst. 3, nenese tento spotřebitel žádné náklady na služby, které mu byly zcela nebo zčásti poskytnuty během lhůty pro odstoupení od smlouvy. Kromě toho má neposkytnutí informací uvedených v tomto čl. 6 odst. 1 písm. h) v souladu s čl. 10 odst. 1 uvedené směrnice za následek, že se lhůta pro odstoupení od smlouvy prodlužuje o dvanáct měsíců od uplynutí původní lhůty.
- 26 Právo odstoupit od smlouvy uvedené v čl. 14 odst. 5 směrnice 2011/83 má chránit spotřebitele ve specifickém kontextu uzavření smlouvy mimo obchodní prostory, v němž, jak připomíná bod 21 odůvodnění této směrnice, může být tento spotřebitel vystaven případnému psychologickému nátlaku nebo vůči němu může být využito momentu překvapení, bez ohledu na to, zda si návštěvu dotyčného obchodníka vyžádal či nikoli. Předmluvní informace týkající se tohoto práva odstoupit od smlouvy má tudíž pro uvedeného spotřebitele zásadní význam a umožňuje mu se informovaně rozhodnout, zda s obchodníkem tuto smlouvu uzavře, či nikoliv (obdobně viz rozsudek ze dne 23. ledna 2019, Walbusch Walter Busch, C-430/17, EU:C:2019:47, body 45 a 46).
- 27 Z toho plyne, že v případě, že dotyčný obchodník před uzavřením smlouvy mimo obchodní prostory ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice 2011/83 neposkytne spotřebiteli informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. h) nebo j) této směrnice a tento spotřebitel uplatní své právo odstoupit od smlouvy, ustanovení čl. 14 odst. 4 písm. a) bodu i) ve spojení s odst. 5 uvedené směrnice osvobozují uvedeného spotřebitele od jakékoli povinnosti zaplatit tomuto obchodníkovi cenu za službu, kterou uvedený obchodník poskytl během lhůty pro odstoupení od smlouvy.
- 28 Předkládající soud si nicméně klade otázku, zda majetkový prospěch takto získaný spotřebitelem není v rozporu se zásadou zákazu bezdůvodného obohacení.
- 29 V tomto ohledu je třeba připomenout, že cílem směrnice 2011/83 je v souladu s jejím článkem 1 zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jak je zakotvena v článku 169 SFEU a v článku 38 Listiny základních práv Evropské unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, bod 39).
- 30 Za účelem dosažení tohoto cíle tato směrnice zavádí, jak vyplývá z bodů 4, 5 a 7 jejího odůvodnění, úplnou harmonizaci určitých klíčových aspektů smluv uzavíraných mezi spotřebiteli a obchodníky (rozsudek ze dne 13. září 2018, Starman, C-332/17, EU:C:2018:721, bod 27). V této souvislosti článek 4 uvedené směrnice stanoví, že členské státy nesmí v rámci svého vnitrostátního práva ponechat v platnosti ani zavádět ustanovení odchylná od úrovně ochrany spotřebitele stanovené toutž směrnicí, není-li v ní stanoveno jinak.
- 31 Cíl stanovený směrnicí 2011/83 by přitom byl ohrožen, kdyby čl. 14 odst. 5 této směrnice měl být vykládán v tom smyslu, že umožňuje vyloučit použití jednoznačných ustanovení čl. 9 odst. 1 a čl. 14 odst. 4 písm. a) bodu i) uvedené směrnice, takže by spotřebiteli v návaznosti na jeho odstoupení od smlouvy o poskytování služeb uzavřené mimo obchodní prostory mohly vzniknout náklady, které nejsou v téže směrnicí výslovně uvedeny.
- 32 Toto řešení je v souladu se zásadním významem, jež směrnice 2011/83 přiznává předmluvním informacím týkajícím se práva odstoupit od smluv uzavřených mimo obchodní prostory a je připomenut v bodě 26 tohoto rozsudku. Pokud tedy dotyčný obchodník neposkytl spotřebiteli tyto

informace, musí tento obchodník nést náklady, jež mu vznikly z důvodu plnění smlouvy o poskytování služeb uzavřené mimo obchodní prostory během lhůty pro odstoupení od smlouvy, kterou má tento spotřebitel k dispozici podle čl. 9 odst. 1 této směrnice. Za těchto podmínek se DC nemůže s úspěchem dovolávat zásady přiměřenosti sankcí zmíněné v bodě 57 odůvodnění uvedené směrnice, aby se vyhnul takovým nákladům.

- 33 A konečně není těmito zjištěními dotčena možnost DC, kterou případně stanoví vnitrostátní právo, pokud DC nemůže být považován za odpovědného za to, že HJ nebyl informován o svém právu odstoupit od smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, podat regresní žalobu proti obchodníkovi, který mu za takových podmínek postoupil veškeré své pohledávky vzešlé z této smlouvy (obdobně viz rozsudek ze dne 17. října 2019, Comida paralela 12, C-579/18, EU:C:2019:875, bod 44).
- 34 S ohledem na výše uvedené důvody je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 14 odst. 4 písm. a) bod i) a odst. 5 směrnice 2011/83 musí být vykládán v tom smyslu, že osvobozuje spotřebitele od jakékoli povinnosti zaplatit za plnění poskytnutá v rámci plnění smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, pokud mu dotýčný obchodník neposkytl informace uvedené v tomto čl. 14 odst. 4 písm. a) bodě i) a tento spotřebitel uplatnil své právo odstoupit od smlouvy po jejím splnění.

K nákladům řízení

- 35 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 14 odst. 4 písm. a) bod i) a odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES,

musí být vykládán v tom smyslu, že

osvobozuje spotřebitele od jakékoli povinnosti zaplatit za plnění poskytnutá v rámci plnění smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, pokud mu dotýčný obchodník neposkytl informace uvedené v tomto čl. 14 odst. 4 písm. a) bodě i) a tento spotřebitel uplatnil své právo odstoupit od smlouvy po jejím splnění.

Podpisy.